

Wołomin, dnia 29 sierpnia 2012 r.

Sygn. akt **5 Ds 686/12**

POSTANOWIENIE

o umorzeniu dochodzenia

Michał Magier – prokurator Prokuratury Rejonowej w Wołominie

w sprawie mającego miejsce w dniu 18 stycznia 2012 w Tuszczu, woj. mazowieckiego wbrew ciężącemu obowiązkowi nie udostępnienia Stowarzyszeniu Liderów Lokalnych Grup Obywatelskich w Warszawie informacji publicznej dotyczącej realizacji przez Centrum Kultury Sportu i Rekreacji w Tuszczu zadań publicznych finansowanych ze środków publicznych w latach 2009, 2010 i do końca listopada 2011 roku

tj. o czyn z art. 23 ustawy z dnia 06 września 2001 roku o dostępie do informacji publicznej

na podstawie 17 § 1 pkt 2 kpk w zw. z art. 28 § 1 kk

postanowił:

umorzyć dochodzenie w sprawie mającego miejsce w dniu 18 stycznia 2012 w Tuszczu, woj. mazowieckiego wbrew ciężącemu obowiązkowi nie udostępnienia Stowarzyszeniu Liderów Lokalnych Grup Obywatelskich w Warszawie informacji publicznej dotyczącej realizacji przez Centrum Kultury Sportu i Rekreacji w Tuszczu zadań publicznych finansowanych ze środków publicznych w latach 2009, 2010 i do końca listopada 2011 roku

tj. o czyn z art. 23 ustawy z dnia 06 września 2001 roku o dostępie do informacji publicznej – z uwagi na brak znamion czynu zabronionego (art. 17 § 1 pkt 2 kpk w zw. z art. 28 § 1 kk)

UZASADNIENIE

W dniu 26 stycznia 2012 roku do Prokuratury Rejonowej w Wołominie wpłynęło pisemne zawiadomienie Stowarzyszenie Liderów Lokalnych Grup Obywatelskich w Warszawie z siedzibą ul. Ursynowska 22/2 02-605 Warszawa podpisane przez Marzenę Czarnecką i Katarzynę Tadeusiak-Jeznach. Na okoliczności wskazane w zawiadomieniu w KP Tuszcz przesłuchano w charakterze świadka Szymona Osowskiego. W/w zeznał, że w dniu 05 stycznia 2012 roku drogą elektroniczną stowarzyszenie zwróciło się do Centrum Kultury Sportu i Rekreacji w Tuszczu o udzielenie informacji publicznej w postaci

zeskanowanych dokumentów faktur i umów za lata 2009, 2010 i do listopada 2011 roku. Dyrektor Centrum 14 stycznia 2012 roku udzielił odpowiedzi, że nie udostępni tych dokumentów, ponieważ jest to informacja przetworzona, jest tego dużo i wystąpiła o takie dokumenty duża liczba osób. W dniu 18 stycznia 2012 roku Dyrektor Centrum oficjalnym pismem odmówił udzielenia informacji publicznej twierdząc, iż jest to informacja przetworzona. Świadek Szymon Osowski odmówił udzielenia odpowiedzi na pytanie w jakim celu stowarzyszenie żądało dokumentów. Droga elektroniczna została wybrana dlatego, ponieważ zarząd stowarzyszenia mieszka w całej Polsce i była to najlepsza forma przewidziana przez ustawę. Świadek zaprzeczył aby działano w większej grupie. Pismem z dnia 13 lutego 2012 roku dyrektor centrum poinformował stowarzyszenie, iż rozpatrzy wniosek do 06 kwietnia 2012 roku ze względu na to, iż złożył zawiadomienie o możliwości popełnienia przestępstwa.

Z treści pisma dyrektora Centrum Sportu i Rekreacji w Tłuszczu wynika, iż żądane dokumenty tworzą 4162 sztuk dokumentów i centrum nie ma fizycznych możliwości, aby angażować dużą liczbę osób do skanowania tych dokumentów i ich przesłanie nie byłoby możliwe nawet w ciągu kilku miesięcy, nadto powodowałyby destabilizację działalności centrum.

W dalszym toku postępowania przesłuchano w charakterze świadka Henryka Wysockiego, który zeznał, że informacja, którą żądało stowarzyszenie uważał za informację przetworzoną, ponieważ w przedmiotowych dokumentach niezbędne było zakreślenie danych osobowych osób fizycznych (umowy zlecenia, umowy o dzieło), konieczność takiego zakreślenia wynika z ustawy o ochronie danych osobowych. Występując do stowarzyszenia o udzielenie informacji publicznej świadek wskazał, iż to czego żąda jest informacją prostą ponieważ dotyczy działalności realizowanej przez stowarzyszenie w ramach projektów i różnych programów i informacje te winny znaleźć się na ich stronie BIP w zakładce dokumenty. Stowarzyszenie żądało informacji przetworzonej, a nie prostej, ponieważ konieczne było zakreślenie w żądanych dokumentach danych osobowych. Ponadto każdą stronę papieru należy wykserowac, na tej kartce zakreślić dane osobowe i dopiero można taką stronę zeskanowac. Henryk Wysocki zeznał, iż był przekonany, że była to informacja przetworzona. W dniu 01 lutego 2012 roku stowarzyszenie zwróciło się o ponowne rozpatrzenie sprawy będącej przedmiotem decyzji z dnia 18 lutego 2012 roku. W odpowiedzi na w/w wniosek z dnia 01 lutego 2012 roku, w dniu 10 marca 2012 roku świadek przesłał drogą pocztową listem poleconym za zwrotnym potwierdzeniem odbioru do zarządu stowarzyszenia liderów lokalnych grup obywatelskich 393 sztuk kserokopii umów zlecenia, umów najmu lokali, umów artystycznych za lata 2009-2010-2011. Ta odpowiedź była w węższym zakresie niż to czego stowarzyszenie pierwotnie żądało w styczniu 2012 roku, nie wysyłał rachunków za energię elektryczną, centralne ogrzewanie itp. Ponadto nawet mając najlepszą wolę zadośćuczynienia żądaniu, nie ma warunków kadrowych ani sprzętowych do wykonania zleceń o tak szerokim zakresie informacji publicznej.

Analizując całokształt zgromadzonego w niniejszej sprawie materiału dowodowego należy stwierdzić, iż postępowanie zasadnym jest umorzyć z uwagi na brak znamion czynu zabronionego. Otóż odmawiając udzielenia informacji publicznej Henryk Wysocki był przekonany, iż żądane informacje są informacją przetworzona, a nie informacją prostą. Przez pojęcie przetworzenia należy rozumieć jednakże wszystkie te działania podejmowane przez pracowników podmiotu zobowiązanego, które wymagają intelektualnego wkładu w celu stworzenia treści informacji. W tym ujęciu informacja przetworzona jest informacją nową, nieistniejącą dotychczas w przyjętej ostatecznie treści i postaci, chociaż jej źródłem są dokumenty (materiały) znajdujące się w posiadaniu zobowiązanego. Przetworzenie przybiera więc postać czynności wymagających przeprowadzenia gruntownych analiz dokumentów znajdujących się w posiadaniu zobowiązanego podmiotu, jak również takich, które sprowadzają się do sporządzenia różnego rodzaju porównań, ostatecznych wyliczeń, odniesień do innych okresów, a także zestawień danych itp., które nie są wynikiem wynikających z przepisów prawa działań sprawozdawczych (tak Mariusz Jabłoński Mariusz PPIA.2005.65.265 „Konstrukcja prawna tzw. kosztów dodatkowych w ustawie o dostępie do informacji publicznej „(problem ustalania i pobierania kosztów dodatkowych przez organy gminy). Tym samym brak jest podstaw do uznania, iż żądane przez stowarzyszenie informacje były informacjami przekształconymi. Henryk Wysocki był zatem w błędzie co do okoliczności stanowiącej znamię czynu zabronionego. Artykuł 28 § 1 kk stanowi, iż nie popełnia umyślnie czynu zabronionego, kto pozostaje w błędzie co do okoliczności stanowiącej jego znamię. Przepis normuje instytucję błędu co do okoliczności stanowiącej znamię czynu zabronionego (tzw. błąd co do faktu - *error facti*). Błąd polega na niezgodności między obiektywną rzeczywistością a jej odbiciem w świadomości sprawcy (Wolter, *Funkcja...*, s. 8); taki błąd może polegać na urojeniu (jeśli w świadomości istnieją pewne elementy, które obiektywnie nie występują) lub na nieświadomości (jeśli pewne elementy obiektywnej rzeczywistości nie znajdują odbicia w świadomości sprawcy). Konsekwencją błędu co do faktu jest wyłączenie (tj. zamiaru popełnienia czynu zabronionego; por. art. 9 § 1 k.k.), czyn bowiem w takim przypadku, choć realizuje znamiona strony przedmiotowej, to jednak nie wypełnia znamion strony podmiotowej przestępstwa.

Dlatego też, działając na zasadzie art. 17 § 1 pkt. 2 k.p.k. w zw. z art. 28 § 1 kk zasadnym było wydanie postanowienia o umorzeniu dochodzenia, wskazując przy tym jako podstawę fakt, iż brak jest ustawowych znamion czynu zabronionego.

Prokurator Prokuratury Rejonowej
Michał Magier

Pouczenie:

1. Stronom procesowym przysługuje prawo przejrzenia akt sprawy i złożenia zażalenia na powyższe postanowienie do sądu właściwego do rozpoznania sprawy (art. 306 § 1 kpk, art. 325a kpk, art. 465 § 2 kpk).

Sąd może utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie lub uchylić je i przekazać sprawę prokuratorowi celem wyjaśnienia wskazanych okoliczności, bądź przeprowadzenia wskazanych czynności (art. 330 § 1 kpk).

Jeżeli prokurator nadal nie znajduje podstaw do wniesienia aktu oskarżenia, wydaje ponownie postanowienie o umorzeniu postępowania lub odmowie jego wszczęcia. W takim wypadku pokrzywdzony, który wykorzystał uprawnienia przewidziane w art. 306 § 1, może wnieść akt oskarżenia określony w art. 55 § 1 (art. 330 § 2 kpk).

Akt oskarżenia określony w art. 55 § 1 kpk pokrzywdzony może wnieść do sądu w terminie jednego miesiąca od daty doręczenia mu zawiadomienia o postanowieniu. Akt oskarżenia winien spełniać wymogi określone w art. 55 § 1 i 2 kpk.

Inny pokrzywdzony tym samym czynem może aż do rozpoczęcia przewodu sądowego na rozprawie głównej przyłączyć się do postępowania (art. 55 § 3 kpk).

2. Na rozstrzygnięcie co do dowodów rzeczowych zażalenie przysługuje również osobie, od której odebrano przedmioty lub która zgłosiła do nich roszczenie (art. 323 § 2 kpk).

3. Zażalenie wnosi się za pośrednictwem prokuratora, który wydał postanowienie.

Termin do wniesienia zażalenia wynosi 7 dni od daty doręczenia odpisu postanowienia i jest zawity. Zażalenie wniesione po upływie tego terminu jest bezskuteczne (art. 122 § 1 i 2, art. 460 kpk).

Zarządzenie:

Stosownie do art. 100 §2, 305 §4 i 325a kpk doręczyć odpis postanowienia:

- pokrzywdzonemu – k. 1

Prokurator Prokuratury Rejonowej
Michał Magier